

Setembre social | | Actualitzat el 18/04/2024 a les 11:36

Trini Molist: «Quan expliquem que gestionem 450 tones de roba a l'any, la gent no s'ho creu»

«Hem de prendre consciència per sortir d'aquesta dinàmica de consum bèstia i ferotge» | «Cada segon, a escala internacional, s'aboca un camió ple de roba que no s'aprofita»

Trini Molist a l'edifici de les Adoberies. | Sara Blázquez Castells

Enguany, Tapís celebra el seu quarantè aniversari. L'entitat sense ànim de lucre vigatana va néixer per poder donar resposta a les necessitats de joves en condicions de risc psicosocial a través de dues grans línies: la formació i el treball productiu. La llista de projectes és llarga: El Fil, La Clau, La Taca, Aktua, Senders, Sostre 360, Comunalitats Urbanes, el mercat de segona mà Ressò, el Servei d'Assessorament Judicial i el taller de soldadura. Hem parlat amb Trini Molist, tècnica del pla estratègic de l'entitat.

Amb quins projectes propis compteu?

El projecte Aktua fa deu anys que roda. La seva essència és la formació i inserció de joves. Primer, estava enfocat a joves sense feina que no estaven rebent cap tipus de formació, però fa uns cinc anys que ens vam enfocar més a joves migrants sols, perquè hi havia una demanda creixent. El projecte Senders també és propi, el vam engegar fa un any perquè vam veure que hi havia joves que podien arribar més lluny del que l'Aktua els podia oferir. Que si volen ser ministres o directors poguessin arribar-hi. També comptem amb El Fil, de roba de segona mà; La Clau, de

mecanitzats i manipulats, i La Taca, de serveis de neteja i manteniment.

I quines iniciatives compartiu amb altres entitats?

El projecte Comunalitat de Vic el portem a terme de manera conjunta amb la cooperativa La Fera Ferotge, l'Ajuntament de Vic i l'Associació de Veïnes i Veïns del Remei. Dona continuïtat al projecte ICI (Intervenció Comunitària Intercultural), que va ser present a la ciutat durant sis anys, del 2014 al 2020. Així mateix, es tracta d'un pas més, perquè a part de les dinàmiques comunitàries fem un salt per treballar més en l'àmbit de les economies comunitàries amb l'impuls de projectes que permetin la sostenibilitat econòmica de les persones que hi estan vinculades.

El taller de paper reciclat de l'Associació Tapís. Foto: Sara Blázquez Castells

De quina manera treballeu l'apartat tèxtil?

Primer de tot, es va començar a fer recollides porta a porta. Hi va haver unes quantes proves pilot, assajos i errors, però la feina va anar creixent. Ens vam adherir a la cooperativa Roba Amiga. Actualment, tenim un centenar de contenidors de roba a les comarques d'Osona, el Moianès i el Lluçanès. A més, comptem amb dues furgonetes de recollida i un bon nombre de persones d'inserció que estan fent tasques de classificació i d'altres que s'encarreguen de la botiga. A part de la que està situada a la plaça dels Màrtirs de Vic, aquest any n'obrirem una altra a la nova seu, i també hi programarem tallers d'aprofitament i reutilització de roba, entre d'altres. Si volen venir escoles o entitats, podran fer-ho, perquè hi tindrem l'espai. A part de fer el taller, també podran veure la roba i saber d'on ve, en un procés d'aprenentatge de què suposa la gestió del residu tèxtil. És una manera de prendre consciència, necessària per sortir d'aquesta dinàmica de consum bèstia i ferotge. Quan expliquem que gestionem 450 tones de roba a l'any, la gent no s'ho creu. És moltíssima roba i encara se n'hauria de recollir molta més.

Heu parlat d'una nova seu. On és?

Ens traslladem a La Nau, al carrer Isidre Blanch i Molist, perquè necessitem fer un canvi i tenir més espai tant a dins com a fora. De fet, ja hi ha alguns serveis relacionats amb la gestió tèxtil que els hem mogut cap allà. Volem que sigui més senzill per tothom: pels camions que vinguin a recollir roba, que allà tindran un moll; per la capacitat del magatzem, que tindrà tres alçades i en una d'elles hi volem posar una nova botiga i per les necessitats d'homologació d'espais per les formacions.

D'aquí menys d'un any, l'1 de gener del 2025, es començarà a aplicar la nova Llei de residus europea

Fins ara, tota aquesta recollida de roba l'hem fet, sobretot, per bona voluntat de les entitats socials. Partint de convenis i bona voluntat. I aquesta llei del 2025 obliga els ajuntaments a recollir el tèxtil com a fracció separada, de la mateixa manera que el plàstic o la fracció orgànica. Hi haurà d'haver tants contenidors com es necessitin per nombre d'habitants. Aquí a Osona, Manlleu, Sant Julià o Folgueroles sí que compleixen, però molts d'altres municipis no. El residu tèxtil és el segon més important del món, després del que té a veure amb els combustibles fòssils. Cada segon, a escala internacional, s'aboca un camió ple de roba que no s'aprofita. El fast fashion ha fet molt mal, i en l'àmbit Europeu, Espanya és un dels països que té un consum més bèstia. Hi ha altres països que ja han fet accions de promoció de la roba de qualitat i de segona mà. Aquí, en aquest sentit, hi ha molts reptes.

*«Un mercat de segona mà Ressò en un espai permanent seria dels primers, si no el primer, a Catalunya»
Foto: Sara Blázquez Castells*

Què és el Pacte per la Moda Circular?

És un projecte de l'Agència de Residus i les entitats que hi formem part ho fem de forma voluntària. Som empreses, entitats i administracions de totes les baules de la cadena del tèxtil. Hi ha des de fabricants de primeres matèries, empreses productores de roba, entitats gestores de residus i administracions. Conformen diferents grups de treball per avançar en diversos aspectes, des dels models de contractació, la sistematització de dades, la promoció de la reutilització, temes de comunicació? Anem aprenent per adaptar-nos a aquesta nova llei. I no hi haurà canvis només pel que fa a la roba com a residu, sinó també amb l'oli, els voluminosos? Nosaltres, per exemple, ens hem mogut i hem aconseguit ser empresa gestora de residus. Creiem que la gestió de proximitat és com el consum de proximitat, entenem que és beneficiós pel territori que entitats que a més insereixen persones puguin continuar oferint aquest servei en aquest nou escenari.

I el mercat de segona mà Ressò, en què es basa?

El Ressò neix per donar a conèixer el que fem i donar sortida a productes que oferim. En un procés d'acompanyament que fèiem amb Creació, agència de promoció econòmica, ens van dir que estàvem buscant força el mateix que la fundació Areté i que podíem explorar la creació d'un projecte conjunt. Va sortir la idea del Ressò, un centre comercial de productes de segona mà. Nosaltres hi aportem el tèxtil, Areté els voluminosos i vam pensar en més entitats a la comarca que estaven fent coses semblants. Així, vam sumar-hi La Fera Ferotge, Ashes i la Fundació Trueta. Llavors, vam començar a fer les proves pilot. Una al Nadal del 2022, una altra el passat estiu i aquest Nadal hem fet la tercera edició. Treballem amb l'aspecte social, de les persones que hi ha darrere dels productes; la part ambiental, per fer una recircularització de productes; i la part de territori. Després de les proves pilot, hem vist que el projecte té futur. Vam demanar una subvenció a l'Agència de Residus que ens han donat i ens permetrà fer un estudi de viabilitat pensant en un espai permanent. A nivell europeu ja hi ha alguns centres d'aquest estil. Ens emmirallem amb un de Suècia que es diu ReTuna, situat en una ciutat més o menys de la mida de Vic. S'hi fan tallers permanents, hi ha un espai de recollida, de reparació? En aquest cas, seria dels primers, si no el primer, a Catalunya. I hi ha moltíssim camp per recórrer.

Moment de l'entrevista. Foto: Sara Blázquez Castells

[Entrevista publicada en col·laboració amb la revista Cooperació Catalana]